

משנה - זבים - רע"ב

• [פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#) • [פרק ה](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ה

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#) [משנה יא](#) [משנה יב](#)

הַרְוֹאָה רְאִיָּה אַחַת שֶׁל זֹב. זֹב בָּא מִבֶּשֶׂר הַמֵּת וְדוֹמָה לְלֶבֶן בַּיִצָּה הַמוֹזָרֶת. וְשִׁכְבַת זָרַע בָּא מִבֶּשֶׂר שְׂאִינֹו מֵת וּקְשׁוּרָה כְּלָבָן בַּיִצָּה שְׂאִינָה מוֹזָרֶת: **בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים כְּשׁוֹמְרֵת יוֹם.** דָּאָף עַל פִּי שְׂאִינָה זָבָה גְּמוּרָה עַד שְׁלֹשׁ רְאִיּוֹת, מִכָּל מְקוֹם בְּרְאִיָּה אַחַת עוֹשֶׂה מִשְׁכָּב וּמוֹשֵׁב. כְּמוֹ כֵּן זָב, אָף עַל פִּי שְׂאִינֹו נַעֲשֶׂה זָב גְּמוּר עַד שְׁלֹשׁ רְאִיּוֹת, מִכָּל מְקוֹם בְּרְאִיָּה אַחַת עוֹשֶׂה מִשְׁכָּב וּמוֹשֵׁב **[א]**: **וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים כְּבַעַל קָרִי.** וְאִינֹו עוֹשֶׂה מִשְׁכָּב וּמוֹשֵׁב, וְאִין הַרְאִיָּה מִטְמְאָה בְּמִשְׂא, אֶלְא בְּמַגַּע: **רְאָה אַחַת וּבִשְׁנֵי הַפְּסִיק וּבִשְׁלִישֵׁי רְאָה שְׁתֵּים.** דְּכִי רְאָה שְׁתֵּי רְאִיּוֹת בְּיוֹם אֶחָד אוֹ בִשְׁנֵי יָמִים רְצוּפִים, צְרִיךְ לְמַנּוֹת שְׁבַעַה נְקִיִּים, וּפְטוּר מִן הַקְּרָבָן. וְאִם רְאָה שְׁלֹשׁ רְאִיּוֹת בְּיוֹם אֶחָד אוֹ בְּשְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים, צְרִיךְ לְמַנּוֹת שְׁבַעַה נְקִיִּים וְחֵיב בְּקָרְבָן. דְּתַנְיָא, מְנָה הַכְּתוּב שְׁתֵּים וּקְרָאוּ טְמֵא, דְּכַתִּיב (ויקרא טו) זָב מִבֶּשֶׂרוֹ זָבֹו טְמֵא הוּא. שְׁלֹשׁ וּקְרָאוּ טְמֵא, (שם) וְזֹאת תִּהְיֶה טְמֵאָתוֹ בְּזוֹבֹו רַר בְּשָׂרוֹ אֶת זָבֹו אוֹ הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ מְזוּבֹו טְמֵאָתוֹ הוּא, הָא כִּיֻּצַּד, שְׁתֵּים לְטְמֵאָה וְשְׁלֹשׁ לְקָרְבָן. אֲבָל הַזָּבָה אִם רְאִתָּהּ רְאִיּוֹת רַבּוֹת בְּיוֹם אֶחָד אוֹ בִשְׁנֵי יָמִים בְּלֹא עֵת נִדְתָּהּ, שׁוֹמְרֵת יוֹם אֶחָד בְּנִקְיּוֹת וּטְהוּרָה לְעָרֵב. וְאִם רְאִתָּהּ שְׁלֹשׁ רְאִיּוֹת בְּשְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים, צְרִיכָה לְמַנּוֹת שְׁבַעַה נְקִיִּים וְחֵיבָת בְּקָרְבָן. דְּגַבִּי זָבָה כְּתִיב (שם) וְאִשָּׁה כִּי יָזוּב זָב דְּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת נִדְתָּהּ, יָמִים שְׁנַיִם, רַבִּים שְׁלֹשָׁה, תִּלְּהַּ הַכְּתוּב הַזָּב בְּרְאִיּוֹת, וְהַזָּבָה בְּיָמִים. וְהַשְּׂתָא קָאֵמַר שְׂאִם רְאָה הַזָּב שְׁלֹשׁ רְאִיּוֹת אֶלְא שְׁהַפְּסִיק יוֹם אֶחָד בֵּין רְאִיָּה רֵאשׁוֹנָה לְשְׁתֵּים הָאַחֲרוֹנוֹת: **בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים זָב גְּמוּר.** וְחֵיב בְּקָרְבָן כְּבַעַל שְׁלֹשׁ רְאִיּוֹת: **וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים.** בְּטַל הַיּוֹם הַטְּהוּר אֶת הַרְאִיָּה הַרֵאשׁוֹנָה, וְאִין כָּאן אֶלְא שְׁתֵּי רְאִיּוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת, וּפְטוּר מִן הַקְּרָבָן: **מוֹדִים בֵּית שְׂמַאי בְּזָה שְׂאִינֹו זָב גְּמוּר.** דְּבְטַל הַיּוֹם הַטְּהוּר שְׁהַפְּסִיק, אֶת הַרְאִיָּה הַרֵאשׁוֹנָה, כְּדָאֵמַרְן: **עַל מָה נִחְלָקוּ עַל הַרְוֹאָה שְׁתֵּים וְכוּ' בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים זָב גְּמוּר.** דְּהוּאִיל וְנִזְקַק לְסְפִירַת שְׁבַעַה כְּשֶׁרָאָה שְׁתֵּים בְּתַחֲלָה, בְּטַלָּה רְאִיָּה אֶת יוֹם הַטְּהוּר, וְיֵשׁ בִּידוֹ שְׁלֹשׁ רְאִיּוֹת:

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְסְפִירַת זָבֹו. כְּגוֹן בְּעַל שְׁתֵּי רְאִיּוֹת שְׁצָרִיךְ לְסַפֵּר שְׁבַעַה נְקִיִּים, וּמְנָה רֵאשׁוֹן וְשְׁנֵי, וּבִשְׁלִישֵׁי רְאָה קָרִי, סֵתַר שְׁנֵי יָמִים שְׁלִפְנָיו, וְחוּזָר וּמוֹנֶה שְׁבַעַה כְּבַתְחִלָּה: **לֹא סֵתַר אֶלְא יוֹמוֹ.** וּמוֹנֶה חֲמִשָּׁה לְהַשְׁלִים שְׁבַעַה, דְּשְׁנַיִם הַרֵאשׁוֹנִים עָלוּ לוֹ: **הַרְוֹאָה בִשְׁנֵי.** שְׁמְנָה אֶחָד, וּבִשְׁנֵי רְאָה קָרִי, סֵתַר אֶת שְׁלִפְנָיו אֶפְלוּ לְבֵית הַלֵּל. וְרַבִּי עֲקִיבָא סִבַּר דְּבָהָא נְמִי פְּלִיגִי. וְאִין הִלְכָה כְּרַבִּי יִשְׁמַעֵאל: **וּמוֹדִים בֵּית שְׂמַאי בְּרוֹאָה קָרִי בְּרַבִּיעִי שְׁלֹא**

סֹתֵר אֶלֶּא יוֹמוֹ. וְשִׁלְפָנָיו עָלוּ לוֹ. דְּדוֹקָא כְּשֵׁלֵא נִפְסַק הַזִּיבוֹת בְּשִׁלְשָׁה יָמִים טְהוּרִים כְּמִסְפַּר הַיָּמִים שֶׁעוֹשֶׂה זָב גָּמוּר, הוּא דְאָמְרֵי בֵּית שְׁמַאי דְשִׁכְבַּת זָרַע סוֹתֵרֶת, אֲבָל לְאַחַר שֶׁעָבְרוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים טְהוּרִים, מוֹדִים בֵּית שְׁמַאי שֶׁאִין קָרִי סוֹתֵר אֶלֶּא יוֹמוֹ. וְהָאֵי דְקָרִי סוֹתֵר בְּזָב, נִפְקָא לֹן מִקְרָא דְכְּתִיב (ויקרא טו) זֹאת תֹּרַת הַזָּב וְאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת זָרַע, מָה זֹב סוֹתֵר, אִף שִׁכְבַּת זָרַע סוֹתֵר. אִי מָה זֹב סוֹתֵר אֶת הַכֹּל אִף שִׁכְבַּת זָרַע תִּסְתֵּר אֶת הַכֹּל, תִּלְמוּד לּוֹמֵר לְטַמְּאָה בָּהּ, אִין לָהּ אֶלֶּא יוֹם אֶחָד (ד). אֲבָל אִם רָאָה זֹב, אֶפְלוּ יוֹם שְׁבִיעִי, סוֹתֵר אֶת שִׁלְפָנָיו, דְּכְתִיב שְׁבַעַת יָמִים לְטַהֲרָתוֹ (ה), עַד שֶׁיְהִיוּ כָּל שְׁבַעַת הַיָּמִים טְהוּרִים מִן הַזִּיבוֹת:

פרק א - משנה ג

הָרִי זֶה זָב גָּמוּר. וְחִיָּב בְּקֶרְבָּן. דְּבִרְאִיוֹת תְּלָה רַחֲמָנָא, דְּכְתִיב טַמְּאָתוֹ בְּזוֹבוֹ, טַמְּאָתוֹ תְּלוּיָהּ בְּזוֹבוֹ וְאִינָהּ תְּלוּיָהּ בְּיוֹמֶי. וּמִיָּהוּ בְּהַפְסִיק יוֹם בִּינְתֵּים קִאָּמְרֵי בֵּית הַלֵּל לְעֵיל דְלֵא הוּי זָב גָּמוּר וְאִין הָרְאִיוֹת מְצֻטְרָפוֹת, לֹא שָׁנָא לְעֵנֵן טַמְּאָה כְּגוֹן רָאָה שְׁתֵּי רְאִיוֹת בְּלִבָּד בְּהַפְסִיקָת יוֹם בִּינְתֵּים, לֹא שָׁנָא לְעֵנֵן קֶרְבָּן כְּגוֹן רָאָה שְׁלֹשׁ רְאִיוֹת:

פרק א - משנה ד

כְּדֵי טְבִילָה וְסָפוּג. כְּדֵי שְׁיֻטְבַּל וְיִקְנַח עֲצָמוֹ אַחַר טְבִילָה. וּפְחוֹת מְשַׁעוֹר זֶה, לֹא הוּי הַפְסִיק וְלֹא חֲשִׁיבָא אֶלֶּא רְאִיָּה אַחַת: אוֹ אַחַת מִרְבָּה כְּשִׁתִּים. שְׁהִיָּה בֵּין הַתְּחִלַּת הָרְאִיָּה (ו) לְסוֹף הָרְאִיָּה כְּדֵי טְבִילָה וְסָפוּג, וְהִיָּה רוּאָה תְּמִיד בְּלֵא הַפְסִיק:

פרק א - משנה ה

כְּמִין גַּד יוֹן לְשִׁילוּחַ. מְקוֹם בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁהָעֲמִידוֹ בּוֹ מְלָכִי יוֹנִים עֲבוּדָה זָרָה, וְהִיָּה אוֹתוֹ מְקוֹם רְחוּק מִן הַשִּׁילוּחַ שֶׁעוֹר שְׁתֵּי טְבִילוֹת וְשְׁנֵי סָפוּגִים.

כַּמְגֵד יוֹן, לְשׁוֹן הָעוֹרְכִים לְגַד שֶׁלְחָן (וַיִּשְׁעֶיָה סה). שְׁלוֹחַ, שֵׁם הַנְּהַר, כְּדַכְתִּיב (שֵׁם ח) יַעַן כִּי מָאֵס הָעַם הַזֶּה אֶת מִי הַשֶּׁלַח: **מִטְמֵא מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב**. דְּחֻשְׁבִּינָא לֵה כְּשִׁתִּי רְאִיּוֹת: **אֵלֶּא אִם כּוֹן יֵשׁ בָּהּ כְּדִי שְׁלֵשׁ**. כְּגוֹן כַּמְגֵד יוֹן לְשִׁילּוֹחַ, דְּאָז נְחֻשְׁבַּ כְּזָב גְּמוּר אֶפְלוּ לְעִנְיֵן קִרְבּוֹ. אָבֵל בְּאַחַת מִרְבָּה כְּשִׁתִּים, אִין חוֹלְקִין אוֹתָהּ, וְכִרְאִיָּה אַחַת הִיא חֲשׁוּבָה. וְאִין הִלְכָה כְּרַבִּי יוֹסִי:

פרק א - משנה ו

אם ידוע שמקצת הראיה מהיום ומקצתה למחר. שְׁרָאָה קָצַת רְאִיָּה בְּסוּף הַיּוֹם וְקָצַתָּהּ בְּתַחֲלַת הַלַּיְלָה שֶׁל מָחָר, אִף עַל פִּי שְׁלֵא הָיוּ בִּינֵיהֶן כְּדִי טְבִילָה וְסַפּוּג, נְחֻשְׁבוֹת שְׁתֵּי רְאִיּוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהַיָּמִים חוֹלְקִין **[ט]**: **וְדֹאֵי לְקִרְבּוֹ וְלִטְמָאָה**. דִּישׁ כָּאֵן שְׁלֵשׁ רְאִיּוֹת, דְּאוֹתָהּ שֶׁל בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת נְחֻלְקַת לְשִׁתִּים, כִּיּוֹן דִּישׁ בָּהּ מִשְׁנֵי יָמִים: **וְאִם סַפֵּק**. דְּשִׁמְאָ כְּלָה מִן הַיּוֹם אוֹ כְּלָה מִן הַלַּיְלָה: **וְדֹאֵי לִטְמָאָה**. דְּמָה נִפְשָׁד אִיכָא שְׁתִּים: **וְסַפֵּק לְקִרְבּוֹ**. דְּמִסְפָּקָא לָן שְׁמָא שְׁתִּים שְׁמָא שְׁלֵשׁ. דְּאִי כְּלָה מִן הַיּוֹם אוֹ כְּלָה מִן הַלַּיְלָה, שְׁתִּים. וְאִי מְקַצְתָּהּ בַּיּוֹם וּמְקַצְתָּהּ בַּלַּיְלָה, שְׁלֵשׁ: **שְׁנֵי יָמִים בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת**. כְּגוֹן דְּרֵאשׁוּנָה בְּתַחֲלַת בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת רֵאשׁוֹן, וְשְׁנֵי בְּסוּף בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת **[י]** שְׁנֵי, כְּגוֹן הָאֶחָת בְּעֶרְבַּ שַׁבַּת בְּתַחֲלַת בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת, וְאַחַת בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת בְּסוּף בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת. דְּאִם תַּחֲלַת בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת יוֹם וְסוּף בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת לַיְלָה, אִין כָּאֵן שְׁתֵּי רְאִיּוֹת בְּשְׁנֵי יָמִים רְצוּפִים, דְּשַׁבַּת מִפְּסָקָת וְאִין כָּאֵן טְמֵאָת זִיבָה [אֵלֶּא כְּבַעַל קָרִין]. וְאִי בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת כְּלוֹ מִן הַיּוֹם אוֹ כְּלוֹ מִן הַלַּיְלָה, יֵשׁ כָּאֵן שְׁתֵּי רְאִיּוֹת בְּשְׁנֵי יָמִים רְצוּפִים, וְטַעוֹן לְסַפֵּר שְׁבַעָה נְקִיִּים וּפְטוּר מִן הַקִּרְבּוֹ. וְאִם תַּחֲלַת בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת אוֹ סוּפוֹ חֲצִיּוֹ מִן הַיּוֹם וְחֲצִיּוֹ מִהַלַּיְלָה, נְחֻלְקַת הָרְאִיָּה לְשִׁתִּים וְחִיב בְּקִרְבּוֹ. וְלִפִּי שְׁיֵשׁ כָּאֵן כָּל הַנֶּדֶס סַפָּקוֹת, קִתְּנֵי סַפֵּק לִטְמָאָה וְלְקִרְבּוֹ, שְׁמָא אִין כָּאֵן טְמָאָה, וְשְׁמָא יֵשׁ כָּאֵן טְמָאָה וְלֹא קִרְבּוֹ, וְשְׁמָא יֵשׁ כָּאֵן טְמָאָה וְקִרְבּוֹ. הַלְּכָד מִבִּיא קִרְבּוֹ וְאִינוּ:

פרק ב

הכל מטמאים בזיבה. הכל, לאתווי תינוק בן יומו [א] שהוא מטמא בזיבה: **אף הגרים.** דכתיב בפ'רשת זב (ויקרא טו) דבר אל בני ישראל, אין לי אלא בני ישראל, מנין לרבות גרים ועבדים, תלמוד לומר ואמרתי אליהם איש, לרבות את הגרים ואת העבדים. מנין לרבות את הקטנים, תלמוד לומר איש איש: **ומטמאין בדם פאשה.** שאין האשה מטמאה בלבן אלא באדם, דדם כתיב בה, שהוא אדם: **ובלבן פאיש.** דזובו כתיב גבי איש [ב]. והוא דומה למי בצק של שערים: **וטמאתו בספק.** אם ראו לבן, שמא הן אשה, ולבן טהור בה. ואם ראו אדם, שמא הן איש, ואדם טהור גביה. אבל אם ראה לבן ואדם כאחד, טמאתו ודאי ממה נפשך, ושורפין עליהם את התרומה, אבל אין חביבים עליהם על ביאת מקדש, דגבי שלוח טמאים כתיב (במדבר ה) מזכר עד נקבה תשלחו, זכר ודאי, נקבה ודאית [ג], ולא טמטום ואנדרוגינוס: [ד]

בשבעה דרכים בודקין את הזב. משום דאינו מטמא מחמת אנס, דכתיב זב מבשרו, ולא מחמת אנסו: **עד שלא נזקק לטמאה.** דהינו כשוראה ראיה שניה שבה הוא נעשה זב לטמא משכב ומושב ולהצריכו לספר שבעה נקיים. אבל ראיה ראשונה, מטמאה באנס טמאת ערב, כדון בעל קרי, ומצטרפת עם השניה ואפלו שהיתה באנס: **במאכל.** אם אכל אכילה גסה או אכל דברים המביאין לידי זיבה, ואפלו כל שהן, כגון בשר שמן, חלב, וגבינה, ביצים, ויין ישן, וגריסין של פול, ושחליו: **ובמשתה.** ברבוי שתיה: **במשא.** כבד שנשא: **במראה.** ראה אשה, אפלו לא הרהר: **ובהרהור.** אף על פי שלא ראה. אי ארע לו אחד מאלו השבעה קדם שראה ראיה שניה, אינו נעשה זב מחמת אותה ראיה, והטפה אינה מטמאה במשא כשאר טפה של זוב: **אין אחריות זבין עליכם.** ואם לא יהיו זבים לעולם, מה אתם חוששים, הלא לא קבלתם אחריות של זבים עליכם. ואין הלכה לא כרבי יהודה ולא כרבי עקיבא: **משנזקק לטמאה.** לאחר שראה ראיה שניה שלא באנס, שהרי מכאן ואילך הוא עושה משכב ומושב: **אין בודקין אותו.** ואף אם ראה ראיה שלישית באנס, נעשה זב לקרבן. וכן אם ראה ראיה של זוב בשבעה ימים נקיים שהוא מונה, סתר הכל ואפלו היתה אותה ראיה באנס: **ספקו ושכבת זרעו טמאין.** ספקו מחמת שכבת זרעו, כגון אם ראה שכבת זרע ותחלה, וטפה זיבה הבאה

אחר כך אינה מטמאה, שְהִרְוָה קרי אינו מטמא בזיבה מעת לעת. ועד שלא נזקק לטמאה, הקרי מטהר את הזיבה, משום דהוי אַנְס. ולאחר שִנְזַקֵק לטמאה, אין הקרי מטהר את הזיבה, שאין תולין שִמְחַמַת הקרי באה הזיבה: **שְרָגְלִים לְדָבָר**. שאין אותה ראיה מחמת אַנְס, כיון שְכַבֵר נְעִשָה זָב: **רָאָה רְאִיָה רֵאשׁוֹנָה בּוֹדְקִין אוֹתוֹ**. הינו דוקא לקרבן. דאי מחמת אַנְס רָאָה, אינה מצטרפת עם השלישית לקרבן. אַבְל מְצַטְרֶפֶת עִם הַשְּׁנִיָה לטמאה. דאם ראיה שנייה שלא באַנְס, אף על פי שהיתה ראשונה באַנְס, עושה משכב ומושב ובעי שבעה נקיים וביאת מים חיים, דכי כתיב מְבֹשְרוֹ וְלֹא מְחַמַת אַנְסוֹ, בְּשִׁנְיָה כְּתִיב [ה]. אַבְל רֵאשׁוֹנָה אֶתְקַשׁ לְשִׁכְבַת זָרַע, דְּכְתִיב זֹאת תּוֹרַת הַזָּב וְאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זָרַע, מֵה שִׁכְבַת זָרַע מְטַמְאָה בְּאֲנָס [ו], אף ראיה ראשונה של זב מטמאה באַנְס: **בְּשִׁנְיָה בּוֹדְקִין אוֹתוֹ**. לטמאה ולקרבן: **בְּשִׁלִישִׁית אֵין בּוֹדְקִין אוֹתוֹ**. לא לטמאה ולא לקרבן: **רְבִי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר כּוֹ**. ואין הלכה כרבי אליעזר:

פרק ב - משנה ג

אינו מטמא בזיבה מעת לעת. דהאי זיבות מחמת חולשא דקרי הוא. ובראיה שנייה אירי, דראשונה מטמאה באַנְס. וכשם שתולין לקרי מעת לעת, כך למראה ולהרהור תולין מעת לעת. אַבְל לְמֵאכֶל וּלְמִשְׁתֵּה לְמִשְׁאָ וּלְקַפִּיצָה [ח], תולין לו כל זמן שהוא מצטער, ואמרין דמחמת הצער הוי הזיבה ולא מבשרו: **רְבִי יוֹסִי אוֹמֵר יוֹמוֹ**. אין תולין אלא אותו היום שראה קרי בלבד, ולא מעת לעת. ואין הלכה כרבי יוסי: **מִיָד מְטַמְא בְּזִיבָה**. דגר שנתגיר כקטן שנולד דמי. ואף על פי שראה זיבות כשהוא נכרי, מטמא בזיבה בהך שנייה [י] שרואה בתוך מעת לעת של קרי, דנעשית לו כראיה ראשונה דמטמא באַנְס, ומצטרפת עם השנייה שיראה אחר מעת לעת של קרי. דראית זיבה של נכרי כמאן דליתא, דאין הנכרים מטמאין בזיבה: **הְרֹאָה דָם**. מטמאה כל טהרות שנתעסקה בהן למפרע מעת לעת, כדפרישנא בריש נדה. ואידי דאירי במעת לעת, קחשיב כל הני ששעורן במעת לעת: **וְכֵן הַמְקֻשָּׁה**. בימי זיבה. דאמרין כי זוב זב דמה, מחמת עצמה ולא מחמת ולד. ואם שפתה מן החבלין מעת לעת וילדה, לא תלינן דם קשי בדם לידה: **הַמְכָּה אֶת עַבְדּוֹ**. האמור בתורה (שמות כא) אך אם יום או יומים יעמד, ודרשינן יום שהוא כיומים, זהו מעת לעת: **כָּלֵב שְׂאֵכֵל בֶּשֶׂר הַמֵּת**. דקימא לן דאין מתעפל במעיו עד לאחר שלשה ימים מעת לעת, דהכי תנן במסכת אהלות פרק י"א, וכמה תשהה במעיו, שלשה ימים מעת לעת: **וְהוּא שִׁיָּהָא כְּבָרִיתוֹ**. שלא נשתנה [יא]. ועוד איכא טובא ששעורן מעת לעת ולא חשיב, ותנא ושיר:

פרק ב - משנה ד

מְטִימָא אֶת הַמְשָׁכָב. וְהוּא הַדִּין לְמוֹשֵׁב: **עוֹמֵד יוֹשֵׁב שׁוֹכֵב.** דְּכַתִּיב (ויקרא טו) כָּל הַמְשָׁכָב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הִזָּב יִטְמָא, וּכְתִיב (שם) עַל הַכְּלִי אֲשֶׁר הִיא יוֹשֶׁבֶת עָלָיו, אֵין לִי אֶלָּא בְּזִמְן שְׁשָׁכַב עַל הַמְשָׁכָב וַיֵּשֶׁב עַל הַמוֹשֵׁב. שָׁכַב עַל הַמוֹשֵׁב וַיֵּשֶׁב עַל הַמְשָׁכָב, עָמַד, נִתְּלָה, נִשְׁעַן, מְנִיחַ. תַּלְמוּד לּוֹמֵר יִטְמָא יִטְמָא, רַבָּה. וְכֵלְן נִקְרְאִין מְדָרְס: **וְהַמְשָׁכָב מְטִימָא אֶת הָאָדָם וְכוּ' עוֹמֵד יוֹשֵׁב שׁוֹכֵב נִתְּלָה.** שְׁהֵטְהוּר בְּכַף מֵאֲזַנִּים וְהַמְשָׁכָב הִטְמָא בְּכַף שְׁנֵינָה, וְכָרַע הַמְשָׁכָב הִטְמָא, וְנִתְּלָה הֵטְהוּר. וְנִתְּלָה דְרִישָׁא, כְּגוֹן שְׁהִזָּב בְּכַף מֵאֲזַנִּים וּמוֹשְׁבוֹת בְּכַף שְׁנֵינָה וְכָרַעוּ הוּן, טְמֵאִין, דְּהִשְׁתָּא הִזָּב נִתְּלָה וּכְאֵלוּ הוּא יוֹשֵׁב עָלֵיהוֹן: **לְטִימָא בְּגָדִים.** הוּא הַדִּין כָּל כְּלִים שְׁנוּגְעַ בְּהוּן עַד שְׁפֵלָא פְּרִשׁ, חוּץ מֵאָדָם וְכְלִי חֲרָס: **בְּמַגֵּעַ וּבְמִשָּׂא.** אִם נִגַּע בְּמְשָׁכָב הִטְמָא, אוֹ שְׁנֵישָׂאוּ:

פרק ג

פרק ג - משנה א

הִזָּב וְהֵטְהוּר. אוֹ בְּאֶסְדָּא. יַעֲצִים גְּדוֹלִים קְשׁוּרִים בְּיַחַד וְנוֹתְנִים אוֹתָם בְּיָם אוֹ בְּנֶהָר, וּמְשִׁימִין עָלֵיהֶם גִּס וּמּוֹלִיכִים אוֹתָם בְּרוּחַ אֶל מְחוּז חֲפָצִים. וּבְלִשׁוֹן מְקָרָא קְרוּיִין דְּבָרוֹת, וְאַנִּי אֲשִׁימָם דְּבָרוֹת בְּיָם (מְלָכִים א ה). וְנִקְרְאִים נְמִי רְפְסָדוֹת, וְנִבְיָאִם לְךָ רְפְסָדוֹת עַל יָם יִפוּ (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב ב): **אוֹ שְׂרָכְבוּ עַל גַּבֵּי בְּהֵמָה.** סִתָּם בְּהֵמָה נִכְפָּפֶת תַּחַת הָרוֹכֵב, הַלְכָּךְ לֹא שְׁנָא כְּחָה רַע וְלֹא שְׁנָא כְּחָה יָפָה, נְטִמָא הֵטְהוּר וּבְגָדֵיו. אֲבָל מָה שְׁהִבְהֵמָה מְסֻטָּת בְּרַגְלֵיהָ, אֵין נִסְט מְחִמַּת הָרוֹכֵב, אֶלָּא אִם כֵּן כְּחָה רַע, כְּדַמוּכַח פְּרָק בִּתְרָא דְּאֶהְלוֹת: **אֵף עַל פִּי שְׂאִין בְּגָדֵיהוֹן נוֹגְעִים.** שְׂאִין בְּגָדֵי הֵטְהוּר נוֹגְעִים בְּבְגָדֵי הִזָּב [א], מְכַל מְקוּם טְמֵאִין מְדָרְס, שְׁהִסְפִּינָה קְטִנָּה דּוּמְיָא דְּאֶסְדָּא וּמִתְמוּטְטִין, וּפְעָמִים [ב] שְׁהִזָּב מְכָרִיעַ הֵטְהוּר וּבְגָדֵיו וּמְטִמָּאִין בְּהִסְט. וַיִּלְפִּינֵן טְמֵאֶת הִסְט מְדַכְּתִיב (ויקרא טו) וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הִזָּב, וּכְתִיב (שם ו) וְכָל חֲרָשׁ אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ יִשְׁבֵּר, מָה בּוֹ הָאִמּוּר לְהֵלֶן מֵאוּרוֹ [ג], אֵף

כּאן מְאִירֹו, שְׁאִין כְּלֵי חָרֶס מְטַמֵּא בְּמַגְעוֹ שֶׁל זָב אֲלֵא אִם כֵּן נִגַּע בּוֹ מְאִירֹו, אֲבָל נִגַּע בּוֹ מֵאַחֲרָיו לֹא טָמֵא, וּמֵאַחֲרֵי שֶׁלְּמִדְּנוּ שְׁאִין מְטַמֵּא אוֹתוֹ אֲלֵא מְאִירֹו, מֵהַ תְּלַמּוּד לּוֹמֵר אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ **[ד]**, מִגַּע שֶׁהוּא כְּכֹל, הוּי אוֹמֵר זֶה הֶסְטוּ. הֵא לְמִדְּתָ שֶׁזָּב מְטַמֵּא בְּהֶסֶט. וְאִם הָיָה טְהוֹר בְּקֶצֶה אֶחָד שֶׁל קוֹרָה וְהִנִּיעַ הַזָּב אֶת הַקוֹרָה בְּקֶצֶה הַשְּׂנִי עַד שֶׁהִתְנוּעַע הַטְּהוֹר שֶׁבְּקֶצֶתוֹ הִרְאִשׁוֹן, כְּבָר נִטְמֵא הַטְּהוֹר בְּהֶסֶט **[ה]** וְנִטְמֵאוּ בְּגִדָיו טָמֵאת מִדָּרֶס **[ו]** אִם הֵן בְּגָדִים רְאוּיִים לְמִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב: **הַגְּשִׁישׁ שֶׁל מְטָה**. כְּמִין עֲצִים אֲרָכִים שְׁנוֹתָנִים בְּמְטָה שֶׁל פְּרָקִים, וְעַל יְדִיהֶן הַמְטָה נִגְשֶׁשֶׁת וְנִדְבָקֶת זֹו עִם זֹו, וְלִפְיֶכֶד נִקְרָאִים אוֹתָן הַעֲצִים גְּשִׁישִׁין. פְּרוּשׁ אַחֵר, עֲצִים שְׁנוֹתָנִים תַּחַת כְּרַעֵי הַמְטָה שֶׁלֹּא יִפְסְדוּ מִלְּחֻלּוּחֵי הָאָרֶץ: **שֶׁהוּן מַחְגִּירִין**. כְּאֵדָם חֲגַר שְׁאִינוּ יָכוֹל לְהַנִּיחַ שְׂתֵי רַגְלָיו כְּאַחַת. כְּדֵ אֵלוּ כְּשִׁיּוֹשְׁבִים עֲלֵיהֶם בְּנֵי אֵדָם, נוֹטִים לְכָאן וּלְכָאן, מִתּוֹדֶ כְּדֵ נִמְצָא נִשְׁעַן הַזָּב עַל הַטְּהוֹר, וְהַטְּהוֹר עַל הַזָּב **[ז]**: **בְּאֵילָן שֶׁכָּחוּ רַע**. וְהִיכֵי דְמֵי אֵילָן שֶׁכָּחוּ רַע, כֹּל שְׁאִין עֲקָרוֹ רָחֵב וְעַב כְּדֵי לְחוּק בּוֹ רְבַע הַקֵּב: **אוֹ שׁוֹכָה**. דְּהֵינּוּ עֲנַף אֵילָן: **שֶׁכָּחָה רַע**. וְהִיכֵי דְמֵי סוֹכָה שֶׁכָּחָה רַע, כֹּל שֶׁנִּטְמָנֶת בְּאַחִיזָתָהּ, שֶׁהָאוּחִז בָּהּ טוֹמְנָה בְּכַף יָדוֹ **[ח]**: **עַל אֵילָן יָפָה**. אֲפֵלוּ עוֹמְדֵת הַשׁוֹכָה בְּאֵילָן שֶׁכָּחוּ יָפָה. וְכֹל הַנֵּי נִכְפָּפִים תַּחְתֵּיהֶן וְכַבֵּד הַעֲלִיוֹן עַל הַתַּחְתּוֹן וְנִשְׁעַן עֲלָיו. וּבֵין זָב שֶׁנִּשְׁעַן עַל הַטְּהוֹר, וּבֵין טְהוֹר שֶׁנִּשְׁעַן עַל הַזָּב, טָמֵא: **שְׁאִינוּ קְבוּעֵ בְּמַסְמָר**. וּמִתּוֹדֶ כְּדֵ הוּא נִכְפָּף: **עַל הַכְּבֵשׁ**. עַל הַגֶּשֶׁר: **שְׁאִינוּ עֲשׂוּיִין בְּטִיט טָמֵאִין**. מִפְּנֵי שֶׁהוּן נִכְפָּפִים: **וְרַבֵּי יְהוּדָה מְטָהֵר**. וְאִין הַלְכָה כְּרַבֵּי יְהוּדָה:

פרק ג - משנה ב

מְגִיפִין. סוֹגְרִים אֶת הַדֶּלֶת: **אוֹ פוֹתְחִים**. אוֹתוֹ יַחְדָּיו הַזָּב וְהַטְּהוֹר **[ט]**: **עַד שְׂיֵהָא זֶה מְגִיף**. לְעוֹלָם אִין כּאן טָמְאָה, עַד שְׂיֵהָא זֶה מוֹשֵׁד לְפִתְחָ וְזֶה מוֹשֵׁד לְסֹגֵר, שְׁאִין מְנִיחִים זֶה לְזֶה: **עַד שְׂיֵהָא הַטְּהוֹר מַעֲלָה אֶת הַטָּמֵא**. וְאִז בְּגִדֵי הַטְּהוֹר טָמְאִים מִדָּרֶס, שֶׁכַּבֵּד הַטָּמֵא עַל הַטְּהוֹר וְנִשְׁעַן עֲלָיו, וּבְגִדָיו שֶׁל טְהוֹר טָמְאִים מִדָּרֶס. אֲבָל טָמֵא מַעֲלָה אֶת הַטְּהוֹר, אִין מִשְׁעָנֶת הַטָּמֵא עַל הַטְּהוֹר, וְאִין בְּגִדָיו שֶׁל טְהוֹר טָמְאִים מִדָּרֶס. וְאִין הַלְכָה כְּרַבֵּי יְהוּדָה: **מִפְּשִׁילִין בְּחַבְלִין**. הַזָּב וְהַטְּהוֹר יַחְדָּיו גּוֹדְלִים בְּחַבְלִים. וְאֲפֵלוּ שְׁנִיָּהֶם מִצַּד אֶחָד: **זֶה מוֹשֵׁד הִילָךְ וְזֶה מוֹשֵׁד הִילָךְ**. זֶה עוֹמֵד לְמִזְרָח וּמוֹשֵׁד אֲלָיו, וְזֶה עוֹמֵד לְמַעְרָב וּמוֹשֵׁד אֲלָיו: **בֵּין בְּעוֹמְדִים**. יֵשׁ דְּבָרִים נֶאֱרָגִים מְעַמָּד, וְיֵשׁ מִיִּשְׁב, וְהַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר אוֹרְגִים בְּיַחַד, אוֹ טוֹחְנִים: **רַבֵּי שְׁמַעוֹן מְטָהֵר בְּכֹלן**. וְאִין הַלְכָה כְּרַבֵּי שְׁמַעוֹן: **בְּזִמְן שֶׁמִּשְׁאֵן כְּבֵד טָמְאִים**. דְּשָׂמָא מִתּוֹדֶ כְּבֵד הַמִּשְׁאֵא נִשְׁעַן הַזָּב עַל הַטְּהוֹר וְנִמְצָא טְהוֹר מְסִיטוֹ, אוֹ טְהוֹר נֶסֶט עֲלָיו: **וְכֹלן**. אֲפֵלוּ מִשְׁאֵן כְּבֵד: **טְהוֹרִים לְבָנֵי הַכְּנֶסֶת**. כְּלוֹמֵר לְאוֹכְלִים חֲלִיהֶן בְּטְהָרָה, שְׁאִין זֶה הֶסֶט גְּמוֹר וְכֹל שְׁכּוֹן

שְׁסַפֵּק הוּא: וּטְמֵאִין לְתַרוּמָה. מְדַרְבְּנֵן, וְאַפְלוּ בְּסַפֵּק [י]:

פרק ג - משנה ג

כָּל שְׂאִינָה יְכוּלָה לְהַמִּיט בְּאָדָם. שֶׁהִיא גְדוּלָה כָּל כֶּדֶן שֶׁכְּשֶׁעוֹלָה בָּהּ אָדָם אֵינָה מִתְמוּטְטֶת: הַטְּהוֹר מִכָּה אֶת הַטְּמֵא. אֶת הַזֵּב: הֵרִי הַטְּמֵא נוֹפֵל. שֶׁכֵּן דֶּרֶךְ הַמִּכָּה אֶת חֲבֵרוֹ, אִם הָיָה חֲבֵרוֹ נִמְשָׁךְ הָיָה הַמִּכָּה נוֹפֵל, וּלְכַדֵּךְ נִחְשָׁב זֶה הַמִּכָּה כְּנִשְׁעוֹן עַל הַטְּהוֹר. וְדוֹקָא לְעֵנָן טְמֵאת מְדַרְס אִירִי, דְּטְהוֹר הַמִּכָּה אֶת הַטְּמֵא, טְהוֹר מִטְמֵאת מְדַרְס. אֲבָל טְמֵא הוּא, שֶׁהֵרִי נִשְׁעוֹן עַל הַזֵּב. וּטְמֵא הַמִּכָּה אֶת הַטְּהוֹר, בְּגִדְיוֹ טְמֵאִים מְדַרְס, דְּהוּי כְּאֵלוֹ הַזֵּב נִשְׁעוֹן עָלָיו:

פרק ד

פרק ד - משנה א

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר כִּפָּה שְׁבִירָא שְׂהָה. לְרַבּוּתָא נְקֻטָּה, דְּאַפְלוּ צְעִיף שְׁבִירָא שֶׁהַטְּהוֹרָה נִחְשָׁב כְּאֵלוֹ יִשְׁבָּה עָלָיו הַנְּדָה, אֵף עַל פִּי שְׂאִינָה יוֹשֶׁבֶת עָלָיו. וּפְלִיג אֶסְתָּם מִתְנִיתִין דְּפִרְקִין דְּלַעִיל דְּלֹא מְטַמֵּא אֶלָּא בְּגִדֵּיהוֹן וְלֹא כִּפָּה שְׁבִירָא שׁוֹן: כְּלִים שְׁבִירָא שֶׁהֵנֶס. הָא נִמְי לְרַבּוּתָא נְקֻט, דְּאֵף עַל פִּי שְׂהָם בְּגִבְיָה בְּרֵאשׁ הֵנֶס שְׁלֹא בְּמִקּוּם דְּרִיסָה, אֶפְלוּ הֵכִי טְמֵאִים מְדַרְס. וּבְסַפִּינָה קֻטְנָה וּבְמִטָּה מַחְגֵּרֵת אִירִי, כְּהֵהִיא דְּרִישׁ פִּרְקִין דְּלַעִיל, אֶלָּא דְּתַנָּא דְּלַעִיל לֹא מְטַמֵּא כְּלִים שְׁבִירָא שֶׁהֵנֶס. וְאִין הִלְכָה כְּרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: בְּזִמְנוֹ שְׁמִשְׁאֵן כְּבֹד טְמֵאִים מְדַרְס. וְאֵף עַל פִּי שְׁלֹא נִגְעָה בְּבִגְדִים, דְּחִשְׁבִּינָא לָהּ כְּאֵלוֹ נִשְׁעִנְתָּ עַל הַבְּגָדִים: כְּסוּסְטָרָא. כְּמוֹ גְזוּזְטָרָא, כְּמִין נִסָּר הַבּוּלֵט מִכְּתֵל הָעֲלִיָּה לַחוּץ: וְנִפְל כְּפָר שֶׁל תְּרוּמָה. שְׁעַל הַכְּסוּסְטָרָא: טְהוֹר. הַכְּפָר. וְאֵף עַל פִּי שְׁנִפְל מִחֲמַת הַקֶּשׁ שֶׁל זָב, לֹא חֲשִׁיב לִיָּה כְּהֵסֵט, מִשּׁוּם דְּכַחַה שֶׁל כְּסוּסְטָרָא יִפָּה:

פרק ד - משנה ב

מְרִישׁ. קוֹרָה גְדוֹלָה שְׁבוּנִים בְּבִירָה וְרֵאשֵׁי קוֹרוֹת הַגַּג כִּלְוֹן סְמוּכוֹת עָלֶיהָ, וְהִיא מְנַחֶת עַל גְּבֵי עַמּוּדִים: **מַלְבֵּן.** כְּמִין רְבוּעַ שֶׁל קוֹרוֹת קְבוּעוֹת בְּאַרְץ: **צָנוּר.** מְרֻזָּב שֶׁל מִים: **אָף עַל פִּי שֶׁהוּא עֲשׂוּי בְּחֻבְלִים.** שְׂאִינוֹ קְבוּעַ בְּאַרְץ אֲלָא קָשׁוּר בְּחֻבְלִים וְאִין כָּחוּ יָפָה כָּל כֶּד: **וְעַל הַיָּם.** הֶקֶף שֶׁל עֵץ שֶׁהִקְמַח מִתְקַבֵּץ בּוֹ **{ה}** בְּשַׁעַת הַטְּחִינָה: **אֶצְטָרְבֵּל.** עֵגוּל שֶׁל עֵץ שֶׁמַּעֲמִידִין הַרְחִים עָלָיו. וְשִׁנְיָהּ קְבוּעִים הֵן: **חֲמוּר שֶׁל רְחִים שֶׁל יָד.** בְּנִין שֶׁל עֵצִים שֶׁהַרְחִים שֶׁל יָד קְבוּעִים בָּהֶן: **וּסְאָה שֶׁל רְחִים.** מְדָה גְדוֹלָה וְקְבוּעָה בְּקֶרְקַע: **קוֹרַת הַבְּלָנִין.** קוֹרָה שֶׁבַעַל הַמְּרַחֵץ יוֹשֵׁב עָלֶיהָ. וְכָל הַנִּי אִם הִקִּישׁ עָלֶיהָ הַזָּב וְנָפַל הַכֶּפֶר שֶׁל תְּרוּמָה מִכַּח הַהִקֵּשׁ, טָהוֹר, דְּכַחַן יָפָה וְלֹא חָשִׁיב הַסֵּט. וּבְקוֹרַת הַבְּלָנִים נְחָלְקוּ. וְאִין הִלְכָה כְּרַבִּי יוֹסִי:

פרק ד - משנה ג

הַנָּגֵר. יִתַּד הַנְּעוּץ אַחוּרֵי הַדָּלֶת בְּנֶקֶב שְׁבֹאֲסִקְפָה: **מִנְעוּל.** שְׁסוּגָרִים בּוֹ הַפֶּתַח: **מְשׁוּט.** שְׁמִנְהִיגִין בּוֹ אֶת הַסְּפִינָה. וְלִשׁוֹן מְקָרָא הוּא, כָּל תּוֹפְשֵׁי מְשׁוּט, בִּיחְזָקָאֵל **[כז]**: **קֶלֶת.** עֵגוּל שֶׁל עֵץ שֶׁסָּבִיב לְרְחִים הַתְּחַתּוֹנָה לְקַבֵּל הַקְּמַח הַנֶּטְחָן שֶׁלֹּא יִפֹּל לְאַרְץ, וּמִטְלִטֵל הוּא: **וְעַל סוּכָה שֶׁכָּחָה רַע.** וְעוֹמְדַת בְּאֵילָן שֶׁכָּחוּ יָפָה: **טְמֵאִין.** דְּכָל הַנִּי אִין כָּחוּ יָפָה, וְכַח הִקֵּשׁ הַזָּב בָּהוּ חָשִׁיב הַסֵּט: **מְטָהֲרִים בְּאֵלוּ.** אֲשֶׁדָּה תִּבְּהָ וּמִגְדָּל קָאִי. לְהַכִּי תִּנְיָנָהוּ תִּנְא קָמָא לְחוּדְיָהוּ. וְאִין הִלְכָה כְּרַבִּי נְחֻמָּיָה וְרַבִּי שְׁמַעוֹן:

פרק ד - משנה ד

פְּנִדְיוֹת. כְּעִין כִּיסִין אֲרַכִּין **{ו}**: **לְאֲרָכָן.** שְׁשׁוּכָב לְאֲרָכָן שֶׁל סְפָסְלִים אוֹ שֶׁל פְּנִדְיוֹת **{ז}**: **טְמֵאִים.** שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד נִשְׁעָן רְבוּ שֶׁל זָב עָלֶיהוּ, פְּעָמִים עַל זֶה פְּעָמִים עַל זֶה: **לְרַחְבָּן.** שְׁשׁוּכָב אֲרָכּוֹ לְרַחְבָּן: **טָהוֹרִים.** דְּאִין רְבוּ נִשְׁעָן עַל אֶחָד מֵהֶן **{ח}**, וְאִין **[טמא]** מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב לְעוֹלָם, עַד שִׁישְׁעָן רְבוּ עָלָיו, דְּכַתִּיב אִם עַל הַמְּשָׁכָב הוּא **{ט}**, עַד שִׁישְׁעָן רְבוּ עָלָיו: **יָשׁוּן.** לְרַחְבָּן, וְסִפְק

אם נתהפך לארְכוֹן, טְמֵאִין : כְּסִיּוֹת. לְשׁוֹן רַבִּים שֶׁל כֶּסֶא [י] : שְׂתַחַת הַגּוֹף. לְפִי שָׁרְבוּ נִשְׂאָ עָלָיו. וְהֶאֱחָרִים טְמֵאִים מִגַּע הַזָּב. אֲבָל אֵין לָהֶם תּוֹרַת מִשְׁכָּב וּמוֹשֵׁב לְהִיּוֹת אֲב הַטְּמֵאָה לְטֵמְאָה אָדָם וְכָלִים : אִם רְחוּקִים זֶה מִזֶּה טְהוּרִים. לְפִי שָׂאִין רָבוּ נִשְׂאָ [יא] לֹא עַל זֶה וְלֹא עַל זֶה. וְאֵין הַלְכָה כְּרַבִּי שְׁמַעוֹן :

פרק ד - משנה ה

עֶשֶׂר טְלִיּוֹת. לְשׁוֹן רַבִּים שֶׁל טְלִית. וְעֶשֶׂר לָאוּ דְוָקָא, דְאֶפְלוּ אֶלְף טְלִיּוֹת וְאָבֹן גְּדוּלָה עַל גִּבּוֹ, וַיֵּשֶׁב הַזָּב עַל הָאָבֹן, כָּל הַטְּלִיּוֹת שְׂתַחַתֶּיהָ מִטְּמֵאוֹת מוֹשֵׁב, דְּמִשְׁכָּב וּמוֹשֵׁב מִטְּמֵאִין תַּחַת אָבֹן מִסְמָא : כְּרַע הַזָּב טְהוּרִים. מִדִּין מִשְׁכָּב, אֲבָל טְמֵאִין בְּמִשְׂאָ הַזָּב : בִּיחִידִי. מִשְׁכָּב אֶחָד : טְמֵא. שְׁהָרִי רַב הַזָּב נִשְׂאָ עָלָיו : וּבְמִרְבִּים. בְּמִשְׁכָּבוֹת רַבּוֹת בְּכַף מֵאֲזַנִּים כְּנֶגֶד הַזָּב : שְׂאִין אֶחָד מֵהֵן נוֹשֵׂא אֶת רַבּוֹ. דְּכִי כְּרַעוּ הֵן, אֵין רָבוּ שֶׁל זָב נִשְׂאָ עַל אֶחָד מֵהֵן, אֶלָּא כָּל אֶחָד מֵהַמִּשְׁכָּבוֹת נִשְׂאָ מֵעוּטוֹ שֶׁל זָב :

פרק ו - משנה ו

טְמֵאִין. בֵּין כְּרַע הַזָּב, בֵּין כְּרַעוֹ אֶכְלִין וּמִשְׁקִין, נְטֵמְאוּ טְמֵאת הַסֵּט : וּבִמַּת הַכֶּל טְהוּר. בֵּין מוֹשֵׁב וּמִשְׁכָּב, בֵּין אֶכְלִים וּמִשְׁקִין, בֵּין כְּרַע הַמַּת בֵּין כְּרַעוֹ הֵם, דְּכָל טְמֵאוֹת הַמַּסִּיטוֹת טְהוּרוֹת, חוּץ מֵהַסֵּטוֹ שֶׁל זָב. וְאִם כְּרַעוּ הֵן, נִמִּי טְהוּרִים, דְּכָל שְׁהַמַּת נִשְׂאָ עָלָיו כְּגוֹן בְּכַף מֵאֲזַנִּים לְבַד מֵאֵהֶל, טְהוּר, חוּץ מִן הָאָדָם, דְּבִזְמַן שֶׁמְכָרִיעַ אֶת הַמַּת, טְמֵא מִפְּנֵי שְׁהַסִּיטוֹ, כְּדִאֲמַרִּין בְּפֶרֶק בִּתְרָא דְנִדְהָ (נדף סט), אִטוּ מַת מִי לֹא נְטֵמְאָ בְּמִשְׂאָ : מִדְּף. לְשׁוֹן טְמֵאָה קֶלָה, כְּדִכְתִּיב (ויקרא כו) קוֹל עֲלֶה נִדְף. וְרַמְבַּ"ם פִּרְשׁ, מִדְּף מִלְשׁוֹן רִיחוֹ נוֹדְף, שְׁרִיחַ טְמֵאת הַזָּב הוֹלֶכֶת לְמִרְחוֹק לְטֵמְאָ כָּל הַכֶּלִים שֶׁעַל גִּבּוֹ אֶף עַל פִּי שְׁלֹא נָגַע בָּהֶם. אֲבָל לֹא כְּטְמֵאת הַכֶּלִים שְׂתַחַתֶּיו, שְׁכֶלִים עַל גִּבֵּי הַזָּב, אֶף עַל פִּי שְׂיֵשׁ דְּבָרִים חוֹצְצִים בֵּינָם לְבֵין הַזָּב, כֹּלֵם טְמֵאִים טְמֵאָה קֶלָה לְטֵמְאָ אֶכְלִים וּמִשְׁקִין, אֲבָל לֹא לְטֵמְאָ אָדָם וְכָלִים. וְאֵלוּ כֶּלִים שְׂתַחַתֶּיו [יד] אֶפְלוּ הֵן מֵאָה זֶה עַל גִּבּוֹ זֶה, הַתַּחַתוֹן שְׁכֶלִם טְמֵאָה חֲמוּרָה לְטֵמְאָ אָדָם לְטֵמְאָ בְּגָדִים כְּמוֹ הָעֲלִיוֹן : וְעַל גִּבּוֹ מִדְּף. נִהִי דִמַּת נִמִּי מִטְּמֵאָ כֶּלִים שֶׁעַל גִּבּוֹ טְמֵאת מִדְּף לְטֵמְאָ אֶכְלִים וּמִשְׁקִין, דְּטְמֵאָה בּוֹקְעַת וְעוֹלָה, מְכַל מְקוּם אִם [הִיָּה הַמַּת בְּעֲלֶיהָ, וְהַמִּשְׁכָּבוֹת וְהַמוֹשְׁבוֹת בְּבֵית עַד שְׁמִי הַקּוֹרָה, וְהַנְּסָרִים נְכַפְפִים מְכַבְּד הַמַּת וּמְכַבִּידִין עַל הַמִּשְׁכָּבוֹת, אִין] הַמַּת [טו] בְּבֵית סְמוּדָּה

לשמי קורה, והמשכבות בעליה, ונכפפים הנסרים מכבד המשכבות ומכבידים על המת, כי האי גונא בגב טמא מתחתיו לטמא אדם לטמא בגדים, ועל גביו לטמא אכלים ומשקין, ובמת בין על גביו בין מתחתיו טהור: **מה שאין המת מטמא**. דמתחתיו אפלו תהא טמאה בוקעת ויורדת, מפל מקום אין משכב ומושב שתחתיו מטמא אדם לטמא בגדים:

פרק ד - משנה ז

שאינה יכולה. וכיון דזה אינו יכול וזה אינו יכול, כל חד וחד כליה מעשה עבד ואיכא רבו של זב נשא עליו: **רבי שמעון מטהר**. דבעי שעור זיבה לזה ושעור זיבה לזה, כלומר רבו של זב מכביד על כל אחד ואחד. ואזדא לטעמיה דאמר לעיל בפרקין ביחידי טמא, ובמרבם טהור, שאין אחד נושא את רבו. ואין הלכה כרבי שמעון: **היה רוכב על גבי בהמה**. בעומדת אירי, דאי במהלכת, כל שעה האחת נעקרת ועומדת על שלש, וטמא מה שתחתיהו, שאינה יכולה לעמד על שתים: **שיכולה לעמד על שלש**. הלכך כל חד וחד הוי ליה רביעי [זו], ואינו אלא מסייע, ומסייע אין בו ממש. אבל טלית אחת תחת שתים, טמאה, שאינה יכולה לעמד על שתים: **רבי יוסי אומר**. אארבע טליתות תחת ארבע רגלי בהמה קאי: **הסוס מטמא ברגליו**. אם זב רוכב עליו וטלית תחת אחת מרגליו של סוס, טמאה. אבל תחת ידיו, טהורה, שאין משענתו על ידיו. ואין הלכה כרבי יוסי: **כלים שבעקל טמאים**. דמשענת הקורה על העקל. ועקל היא הכפיפה שעוצרים בה הזיתים והיא עשויה כמין קפה של מעשה שבכה, ואחר שעוצרים הזיתים ונשאר הגפת שהוא הפסלת של זיתים, מכניסין אותו באותו עקל, ונותנים על העקל קורה להכביד עליו: **המכבש של פובס**. לאחר שכבסו הבגדים, מקפלין אותן תחת המכבש לכבשן ולשמר קפולן: **כלים שתחתיו טהורים**. שאין היושב בקצה האחד של מכבש מכביד על הכלים: **ורבי נחמיה מטמא**. סבר אי אפשר שישב בקצה האחד של המכבש שלא יכביד על הכלים [זי]. ואין הלכה כרבי נחמיה:

פרק ה

הנוגע בזב. וכלי שטוף במגע. דכי היכי דאדם הנוגע בזב מטמא בגדים בשעת מגעו, כד מטמא כל כלים שנוגע בהן בשעת מגעו בזב, חוץ מאדם וכלי חרס, דתניא בתורת כהנים, מנין לעשות שאר כלים כבגדים, תלמוד לומר (ויקרא טו) וטמא [א]. יכול יטמא אדם וכלי חרס, תלמוד לומר בגד [ב], בגד הוא מטמא ואינו מטמא אדם וכלי חרס. ודוקא בשעת מגעו בזב. אבל פרש, לא, דכתוב (ויקרא טו) ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא, בשעת מגעו מטמא בגדים. פרש, אינו מטמא בגדים: **אבל לא במשא**. אם בשעת מגעו בזב נשא בגדים ולא נגע בהן, טהורים: **כל המטמא בגדים בשעת מגעו**. כגון הנוגע בזב וזבה ויולדת, ובמעינותייהם, במשכבו, ובמושבו: **מטמא אכלים**. להיות תחלה, מפני שהוא נחשב כאב הטמאה [ד] בשעת מגעו, כיון דאמרה תורה שהוא מטמא בגדים: **ואת הידים להיות שניות**. אבל גופו של אדם, אינו מטמא, כדקתני סיפא שאינו מטמא אדם וכלי חרס: **לאחר פרישתו**. ממטמאיו מטמא את המשקין להיות תחלה. ואף על פי שאינו אלא ראשון לטמאה, עושה המשקין תחלה, דאפלו שני לטמאה מטמא משקין להיות תחלה. לפי שהן עלולין לקבל טמאה ואינן צריכין הכשר כמו האכלים, גזרו בהן שיהיו לעולם תחלה, גזרה משום משקין הבאין מחמת שרץ שהם תחלה מן התורה: **והאכלים והידיים להיות שניות**. דכיון דפרש ממטמאיו, אינו אלא ראשון בעלמא:

כל הנשא על גבי הזב. עליונו של זב ואפלו לא נגע בו הזב [ה], ואפלו יש דברים הרבה חוצצים בינו לבין הזב, הכל טמא, דכתוב (שם) והנוגע בכל אשר יהיה תחתיו, מאי תחתיו, אילימא תחתיו דזב, הינו משכבו, אלא בכל אשר יהיה הזב תחתיו, דהינו עליונו של זב, ונוהג בכל דבר, אפלו במידי דאין רגילות להיות עליו, ולא הווי כעין תחתיו, דאין נוהג אלא במידי דחזי ליה: **חוץ מן הראוי למשכבו ולמושבו**. והוא הדין למרכבו [ו]. אבל שאינו ראוי, טהור, כגון אם כפה סאה שאינה עשויה לישיבה וישב עליה, יכול יהא טמא מושבו, תלמוד לומר (שם) והישוב על הכלי אשר ישב עליו הזב, מה שמיחד לישיבה, יצא זה שאומרים לו עמד ונעשה מלאכתנו: **נדבדו**. שירת בגן החומה. כמו נדבכין די אבן גלל (בעזרא ו):

הטהור מלמעלה. על הנדבך ומכביד על אצבעו של זב, דהשתא הוי נשא על גבי הזב ונחשב אב הטמאה: **מטמא שנים ופוסל אחד**. מטמא ראשון ושני, ופוסל שלישי בתרומה: **פרש**. שגרד הטהור מן הנדבך, או שסלק הזב אצבעו מתחת הנדבך. מטמא הטהור אחד ופוסל אחד, לפי שאין הטהור אלא ראשון מכיון שפרש, דתו לא מטמא בגדים, ועושה שני ושלישי בתרומה: **הטמא מלמעלה**. על הנדבך, ואצבע הטהור תחת הנדבך, ומכביד הטמא עליו, הרי הזב נשא עליו, לפיכך מטמא שנים ופוסל אחד: **והמדף**. כל כלים שאינם משכב ומושב מדף קרי להו: **מלמעלה**. של נדבך, ואצבע הזב מלמטה, אינם אלא ראשון: **מטמאין אחד ופוסלים אחד**. ולאחר שפרשו נמי כד דינא: **פרשו מטמאין שנים ופוסלים אחד**. המשכב ומושב לעולם אב הטמאה אף על פי שפרשו: **טהורים**. כדאמרינן שכל שהזב נשא עליו, טהור, חוץ ממשכב ומושב והאדם:

פרק ה - משנה ג

מפני שאמרו. כלומר מפני מה אמרו האכלים והמשקים והמדף מלמטה תחת משכב הזב **(יב)** טהורים, מפני שאמרו כל הנושא ונשא כו': **כל הנושא**. כגון אכליו ומשקיו ומדף שהו למטה ממשכב הזב ונושאים אותו ואינן נוגעין בו **(יג)**, שיש דברים חוצצים בינתים: **נשא על גבי המשכב**. שאלו למעלה והמשכב למטה ונשא עליו ואין נוגעין בו, טהורים: **חוץ מן האדם**. שהאדם הנושא המשכב, נטמא אף על פי שלא נגע בו ולא הסיטו, מפני שמשכב הזב מטמא במשא. וכן אם נתנו אבן מסמא למעלה ממשכבו של זב וישב אדם טהור על האבן, נטמא, כיון שנושא על גבי משכב. כשם שאם ישב הזב על האבן נטמא המשכב שלמטה מן האבן, כד כשישב הטהור על האבן, נטמא ונשא מן המשכב שתחתיה: **כל הנושא על גבי נבלה**. באדם קמירי **(יד)**, כלומר וכל אדם הנושא ונתן **(טו)** על גבי נבלה: **טהור חוץ מן המסיט**. דנושא את הנבלה ולא זו ממקומו גם לא הניעה ממקומה אלא שמנחת על גביו, כגון שבא חברו והניחה עליו, טהור, עד שיסיטנה **(טז)**: **רבי אליעזר אומר אף הנושא**. בגמרא מפרש דהכי קאמר, והוא שנושא, כלומר אין המסיט את הנבלה טמא אלא כשנושא אותה, שנבלה למעלה והוא למטה. אבל אם הנבלה למטה והוא למעלה, אף על פי שמסיטה, טהור, כל זמן שלא נגע בה. ואין הלכה כרבי אליעזר: **חוץ מן המאהיל**. שאפשר להיות נושא ונשא ולא יאהיל, כגון עליה מפסקת, שאם המת בעליה ואכליו ומשקיו וכלים בבית מגיעין עד שמי קורה והנסרים נכפפים מכבד המת ומכבידין על הכלים, או שהמת בבית סמוך לשמי קורה והכלים בעליה ונכפפים הנסרים שבעליה מכבד הכלים ומכבידים על המת **(יט)**, בכהאי גונא הוי נושא ונשא על גבי המת

וְאִינוּ מֵאֵהִיל, וְטָהוּר: וְאָדָם בְּזִמּוֹן שֶׁהוּא מְסִיט. בֵּין נוֹשֵׂא אֶת הַמֵּת, בֵּין נֹשֵׂא עַל גְּבִי מֵת, טָמֵא אֵף עַל פִּי שֶׁאִינוּ נוֹגֵעַ בּוֹ. אָבֵל אִם אֵין הַמֵּת זָז מִמְקוֹמוֹ, שֶׁאֵין כָּאֵן הֶסֶט, טָהוּר [כ]:

פרק ה - משנה ד

מִקְצַת טָמֵא עַל הַטָּהוּר. אֶפְלוּ אֶצְבְּעוּ שֶׁל זָב עַל הַטָּהוּר, אוֹ אֶצְבְּעוּ שֶׁל טָהוּר עַל הַזָּב, אוֹ חֲבוּרֵי טָמֵא, כְּגוֹן שֶׁעָרוּ וְצִפְרָנָיו וְשִׁנָּיו, כֹּל אֵלּוּ נִקְרְאוּ חֲבוּרֵי, אֵף עַל גֵּב דְּלִיכָא אֶלָּא מֵעוֹט הַטָּמֵא עַל הַטָּהוּר אוֹ מֵעוֹט הַטָּהוּר עַל הַטָּמֵא, נְטֵמָא הַטָּהוּר, דְּלֵא בְּעֵינָן שֶׁיִּנְשֵׂא רַבּוֹ שֶׁל זָב אֶלָּא עַל הַמְּשֻׁכָּב וְלֹא עַל הָאָדָם: וּמִקְצַת טָהוּר עַל הַטָּמֵא טָהוּר. דְּבְעֵינָן שֶׁיִּנְשֵׂא רַבּוֹ. וְאֵין הִלְכָה כְּרַבִּי שְׂמַעוֹן:

פרק ה - משנה ה

הַטָּמֵא עַל מִקְצַת הַמְּשֻׁכָּב. רַבּוֹ שֶׁל טָמֵא עַל מֵעוֹטוֹ שֶׁל מְשֻׁכָּב, נְטֵמָא הַמְּשֻׁכָּב. וְכֵן רַבּוֹ שֶׁל טָהוּר עַל מֵעוֹטוֹ שֶׁל הַמְּשֻׁכָּב הַטָּמֵא, נְטֵמָא הַטָּהוּר. וְלֹא חִיּוּשֵׁינָן עַל מֵעוֹט מְשֻׁכָּב, כִּיּוֹן דְּרַבָּא דְּטָהוּר וְרַבָּא דְּטָמֵא [כא] יוֹשֵׁב עָלָיו, דְּבְמֵעוֹטוֹ שֶׁל מְשֻׁכָּב טָמֵא נִכְנָסֵת, וּבְמֵעוֹטוֹ יוֹצֵאת, כְּדִקְתָּנִי סִיפָא נִמְצֵאת טָמֵא נִכְנָסֵת לוֹ וְיוֹצֵאָה מִמֶּנּוּ בְּמֵעוֹטוֹ: מִקְצַת הַטָּמֵא עַל הַמְּשֻׁכָּב. כִּיּוֹן דְּמֵעוֹטוֹ שֶׁל טָמֵא הוּא, אֵף עַל פִּי שֶׁנִּשְׁעַן עַל כָּל הַמְּשֻׁכָּב, טָהוּר הַמְּשֻׁכָּב, עַד שֶׁיִּנְשֵׂא עָלָיו רַבּוֹ שֶׁל זָב: וּמִקְצַת טָהוּר עַל הַמְּשֻׁכָּב. כְּלוּמַר אוֹ מִקְצַת טָהוּר אֶפְלוּ עַל כָּל הַמְּשֻׁכָּב: טָהוּר. עַד שֶׁיִּשְׁעַן עָלָיו רַבּוֹ שֶׁל טָהוּר: וְכֵן כֹּפֵר שֶׁל תְּרוּמָה. אֲמַתְנִיתִין דְּלַעִיל קָאִי, דְּתַנְנָן כֹּל הַנוֹשֵׂא וְנֹשֵׂא עַל גְּבִי הַמְּשֻׁכָּב, טָהוּר. וְאֶפְלוּ אֶכְלִין שֶׁל תְּרוּמָה, אִם נֹשֵׂאוֹ עַל גְּבִי מְשֻׁכָּב וְיֵשׁ בִּינֵיהוֹן דְּבַר חוּצָא אֶפְלוּ הוּא דַּק בְּיוֹתֵר כְּגוֹן נִיר וְכִיּוּצָא בּוֹ, אֵינָן מְקַבְּלִין טָמֵא מִן הַמְּשֻׁכָּב, דְּאֵין מְטֵמָא אַחֲרֵים וְלֹא מְקַבְּל טָמֵא בְּהֶסֶט אֶלָּא דְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ רוּחַ חַיִּים [כב]: וְרַבִּי שְׂמַעוֹן מְטֵמָא בְּזוֹ. הוּאִיל וּמְקוֹמָה טָמֵא, מְטֵמָא בְּהֶסֶט אֶפְלוּ דְּבַר שֶׁאֵין בּוֹ רוּחַ חַיִּים. וְאֵין הִלְכָה כְּרַבִּי שְׂמַעוֹן:

פרק ה - משנה ו

הנוגע בזב ובזבה כו'. כל הני שוה מגען למשאן דמטמאו אדם לטמא בגדים, הלכך חשיבי אב הטמאה כל זמן שלא פרשו, מאחר דמטמאו בגדים, ולכך הנוגע עושה ראשון ושני ופוסל שלישי בתרומה: פרש. ממטמאיו, אינו אלא ראשון בעלמא ומטמא אחד לעשותו שני, ופוסל שלישי בתרומה: ואחד המסיט ואחד הנושא. ואף על פי שאינן נוגעים. זב וזבה ונדה בהדיא כתיבי, דכתיב זאת תורת הזב וגו' והדנה בנדתה. ומצרע ויולדת [כה] נפקא לן מלזכר ולנקבה, לזכר לרבות את המצרע, ולנקבה לרבות את היולדת:

פרק ה - משנה ז

ואחד המסיט. המזיז אותה ממקומה אף על פי שאינו לא נוגע ולא נושא: רבי אליעזר אומר אף הנושא. והוא שנושא קאמר, כלומר אין המסיט טמא אלא אם כן נושא [כה], שהן למעלה והמסיט למטה. ואין הלכה כרבי

פרק ה - משנה ח

הנושא את המרכב. בנושא את המרכב כתיב כבוס בגדים, ולא בנוגע, ואין נוגע אלא ראשון בעלמא: הנושא את הנבלה. הינו מסיט, דנושא בלא מסיט, טהור כדפרישית לעיל. ונוגע נמי בנבלה, אף על פי שהוא טמא, כיון דלא מטמא בגדים אינו מטמא שנים ופוסל אחד, דאינו אלא ראשון בעלמא ומטמא אחד ופוסל אחד: מי חטאת שיש בהן כדי הזיה. מטמאין בגדים במשא אבל לא במגע:

וְהִיא בְּבֵית הַבְּלִיעָה. כָּל זָמַן שֶׁהִיא בְּבֵית הַבְּלִיעָה מְטַמָּא בְּגָדִים, וְכִיּוֹן דְּמְטַמָּא בְּגָדִים מְטַמָּא שְׁנַיִם וּפּוֹסֵל אֶחָד: **הַכְּנִיס רֵאשׁוֹ בְּאֹיֵר הַתְּנוּרָה**. אִף עַל גַּב דְּקִימָא נְבִלַת הָעוֹף עִם בֵּית הַבְּלִיעָה שֶׁל הָאוֹכֵל הַכֹּל בְּאֹיֵר הַתְּנוּרָה, אֲפִלוּ הִכִּי טְהוֹר, דְּמַחְמַת הָאֵדָם לֹא מְטַמָּא הַתְּנוּרָה, דְּכָל הַמְטַמָּאִים בְּגָדִים אִין מְטַמָּאִין אֵדָם וְכִלֵּי חָרָס **[לא]**. וּמַחְמַת נְבִלַת הָעוֹף לֹא מְטַמָּא, דְּאִין לָהּ טְמֵאָה אֲלֵא לְאֵדָם בְּבֵית הַבְּלִיעָה: **הִקִּיָּאָה אוֹ שְׂבֻלָּעָה**. הִינּוּ פְּרִשׁ. דְּמִשְׂרִדָּה לְבָטוֹן אִין לָהּ טְמֵאָה, וְכִשְׁהִיא לְתוֹךְ פִּיּוֹ אִין לָהּ טְמֵאָה, דְּלֹא יֵאָכֵל כְּתִיב (ויקרא כב), אֲכִילָהּ בְּבֵית הַבְּלִיעָה:

וּבְנִבְלָה וּבְמִרְקָב. כָּל הַנִּי בְּמִשָּׂא בְּלִבָּד מְטַמָּאִין בְּגָדִים וְלֹא בְּמַגַּע, הַלְּכָךְ אֵדָם הַנוֹגַע בְּהוֹן אִף עַל פִּי שֶׁלֹּא פְּרִשׁ אִינוּ אֲלֵא רֵאשׁוֹן, וּמְטַמָּא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד: **כָּל הַנוֹגַע**. כְּגוֹן אֲכָלִים וְכָלִים **[לג]**. דְּאֲפִלוּ בְּאוֹתוֹן שֶׁאֵדָם הַנוֹגַע בְּהוֹן מְטַמָּא שְׁנַיִם וּפּוֹסֵל אֶחָד, כָּלִים הַנוֹגְעִים בְּהוֹן מְטַמָּאִים אֶחָד וּפּוֹסֵלִין אֶחָד וְאֲפִלוּ בְּשַׁעַת מַגְעוֹ: **חוּץ מִן הָאֵדָם**. דִּישׁ מִהוֹן דָּאִם נִגַּע בְּהוֹן אוֹ נִשָּׂא דְּמְטַמָּא שְׁנַיִם וּפּוֹסֵל אֶחָד, כִּי הִנִּי דְּאֲמֵרוֹן לְעִיל: **פְּרִשׁ**. אֲפִלוּ אֵדָם, בְּכִלְהוֹ מְטַמָּא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד, דְּכִיּוֹן דְּפְרִשׁ אִינוּ אֲלֵא רֵאשׁוֹן:

בְּעַל קָרִי כְּמַגַּע שְׂרָץ. כָּשֶׁם שֶׁנוֹגַע בְּשְׂרָץ רֵאשׁוֹן לְטְמֵאָה, כֹּךְ בְּעַל קָרִי רֵאשׁוֹן לְטְמֵאָה, וְטְמֵאָתוֹ שְׁוָה לְטְמֵאָת הַנוֹגַע בְּשִׁכְבַת זָרַע **[לד]**: **וּבְעַל נֹדָה כְּטֵמֵא מֵת**. שֶׁהוּא אֵב הַטְּמֵאָה וְטְמֵא טְמֵאָת שְׂבֻעָה **[לה]**: **שֶׁהוּא מְטַמָּא מְשֻׁכָּב וּמוֹשָׁב**. וּמֵת עֲצָמוֹ וְכָל שֶׁכֶן טְמֵא מֵת אִינוּ מְטַמָּא מְשֻׁכָּב וּמוֹשָׁב, לֹא טְמֵאָה קָלָה וְלֹא טְמֵאָה חֲמוּרָה, דְּכְתִיב (ויקרא טו) וְכָל הַכְּלִי אֲשֶׁר יֹשֵׁב עָלָיו, הַזָּב, וְלֹא טְמֵא מֵת:

אלו פוסלים את התרומה. מדרבנן. וכלהו משמנה עשר דבר שגזרו בו ביום. חוץ מטבול יום דמדאורייתא הוא: האוכל אכל. שהוא ראשון לטמאה או שני לטמאה, גזרו שיהא גופו שני לטמאה, ופוסל את התרומה במגעו, ששני פוסל בתרומה: והשותה משקים טמאים. נעשה גם כן שני לטמאה ופוסל את התרומה. וטעמא דגזור רבנן בהני, דזמנין דאכיל אכלים טמאים, ושדי משקים דתרומה בפמיה בעוד שהאכלים טמאים בפיו, ופסיל להו. וכן נמי זמנין דשתי משקין טמאין, ושדי אכלים דתרומה בפמיה בעודן בפיו, ופסיל להו: והבא ראשו ורבו. לאחר שטבל בו ביום: במים שאובין. לפי שהיו טובלים במי מערות סרוחים והיו נותנין עליהם אחר כד מים שאובין להעביר סרחון המים, התחילו ועשאום קבע לומר לא מי המערות מטהרים אלא מים שאובים מטהרים, עמדו וגזרו עליהם טמאה, דלמא אתו לבטולי תורת מקוה וטבלי בשאובים, וכדי לקיים גזרה זו להעמידה, הוסיפו וגזרו על טהור גמור שנפלו על ראשו [ורבו] שלשה לגין [לז] מים שאובין, שיהיה פוסל את התרומה עד שיטבל: והספור. כל כתבי הקדש פוסלים את התרומה במגע. לפי שבתחלה היו מצניעים אכלים דתרומה אצל ספר תורה, אמרי האי קדש והאי קדש, פיון דחזו דקא אתו ספרים לידי פסידא שהעכברים המצויין אצל האכלים היו מפסידים את הספרים, גזרו על תורה נביאים וכתובים שיהיו פוסלים במגען את התרומה: וטבול יום. פוסל את התרומה מן התורה עד שיעריב שמשו [לח]. ואינו משמנה עשר דבר שגזרו בו ביום: והאכלים. שנטמאו במשקים. חכמים גזרו על המשקים שנטמאו בשני לטמאה, להיות תחלה, ויטמאו את האכלים, גזרה משום משקין הבאין מחמת שרץ שהם תחלה מדאורייתא. ולמה לא גזרו על האכלים נמי להיות תחלה גזרה משום אכלים הבאים מחמת שרץ, לפי שהאכלים הן צריכין הכשר ואין מקבלין טמאה אלא על ידי ביאת מים, אבל המשקין הן עלולים לקבל טמאה ואין צריכין הכשר ותקון, וטמאתן יותר מצויה: וכלים שנטמאו במשקין. דמדאורייתא אפלו נטמאו המשקים בשרץ אין מטמאין כלים, דאין אדם וכלים מקבלין טמאה אלא מאב הטמאה, ורבנן גזרו אפלו על משקין שנטמאו מחמת ידיים שהן שניות, שנטמאו כלים, גזרה משום משקה דזב וזבה, כגון רקן ומימי רגליהן שהן אב הטמאה ומטמאין כלים מדאורייתא: